

ning naaet. Idealet af Lovgivning, og jeg vil navnlig fremhæve, at skulde en Lov blive trykkende for en Del af Samsfundet, maatte det dog være i Samsfundets Flertals Interesse, at denne Lov bliver givet, og saa er den alligevel retfærdig, selv om den ikke tilfredsstiller alle, og selv om ikke alle se med lige Glæde derpaa. Men her ser jeg en Lov, som den store Befolkning, den store Masse, vil søge at smøge af sig, Bryggerne ville søge at smøge af sig, og Publikum vil søge at smøge af sig, og jeg mener, at det er et demoraliserende Princip for Lovgivningsvirksomheden, at man kommer ind paa at give Love, som Befolkningen ikke anser for at være i dens Interesse, som Befolkningen søger at smøge af sig, søger at komme udenom. Jeg siger, det er demoraliserende, thi jeg vil gerne have, at den Opfattelse skulde være den almindelige, at naar man gaar udenom en Lov eller bryder en Lov, har man begaaet en Forbrydelse, og jeg vil gerne have, at dette Forhold skal blive til en Lov i Befolkningen. Men naar man nu giver en Lov, som den store Masse af Befolkningen vil bestræbe sig for at komme udenom, saa, siger jeg, er man ikke langt borte fra, at dette, at gaa udenom en Lov, at bryde en Lov, i den almindelige Bevidsthed bliver betragtet, ikke som en Forbrydelse, men snarere som noget rask, noget tilladeligt, noget, der i og for sig er rigtig nok. Et saadant Resultat af Lovgivningsvirksomheden kan jeg ikke være med til, ganske bortset fra den økonomiske Side af Sagen, og ganske bortset fra denne nye indirekte Skat, som denne Lov paalægger Arbejderne. — Der findes i Betænkningen en Udtalelse, der allerede er fremdraget af foregaaende Talere, og som gaar ud paa, at man ikke kan opgave en sifter Skat for en usifter. Noget i den Retning staar der i Betænkningen, og jeg antager, at der ved denne Bemærkning er sigtet til den tidligere omtalte Forbindelse med den anden Lov, som jeg før omtalte. Det er ikke ganske givet, for man kan ikke se, hvad det er for en sifter Indtægt, der sigtes til, men jeg maa jo antage, at der herved sigtes til disse Toldnedsettelses, som skulde hvides Befolkningen som Æquivalent for denne nye Skat, som her paalægges. Jeg veed ikke, om det er tilladt mig at komme en lille Smule ind paa, hvoreledes jeg opfatter dette Æquivalent lige over for Befolkningen, det skal ikke være længe, jeg skal gøre det ganske kort.

Formanden: Var det ikke naturliggere, at det skete ved 3dje Behandling, jeg henstiller det til det ærede Medlem. Jeg

synes ikke, at man kan sige, at det ærede Medlems Foredrag knytter sig til enkelte Paragraffer eller de stillede Ændringer, men han omtaler Sagen i dens Helhed, jaledes som Ordene netop lod fra det ærede Medlems Mund for et Døjelst siden, og det hører mere hjemme ved 1ste og 3dje Behandling. Kan det imidlertid ske nogenlunde kort, skal jeg ingen Indvending rejse derimod.

Rundsen: Saa skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at efter den Form, som Lovloven har faaet heroppe, ser jeg ikke, der er en Smule Lettelse for den store Befolkning i Nedsættelsen af de Afgifter, som man der er gaaet ind paa. Det er det eneste, jeg i Henhold til den højtærede Formands Udtalelse skal komme ind paa at sige nu, idet jeg skal forbeholde mig yderligere at dokumentere det ved 3dje Behandling. Jeg skal slutte med den korte Bemærkning, at de Betragtninger, som kom frem fra det ærede 5te Medlem fra 1ste Kredts (Det. Hansen) med Hensyn til det Grundlag, som foreligger her for Lovgivningen, kan jeg fuldstændig slutte mig til. Jeg har taget Ordet om denne Sag, ikke fordi jeg haaber, at jeg ved de Grunde, som jeg dels har angivet og dels er i Stand til at anføre imod denne Lov, skal øve nogen Virkning med Hensyn til dens Stæbne, men jeg betragter det som beklageligt, at Forslag skulle afgøres, ikke ved de Grunde, som anføres for eller imod Loven, men ved Aftaler, som ere truffet udenfor de Lovgivende Forsamlinger, uden at man har nogen Indflydelse paa, hvormod disse Aftaler dreje sig. Jeg skal slutte med den Bemærkning, at til Trods for, at jeg har Følelsen af, at selv om de bedste Grunde bleve anførte imod denne Lov, saa vilde dog disse ikke blive de afgørende, men det afgørende er Overenskomsten, Aftalen i Forvejen. Ikke desmindre har jeg anset det for min Pligt at fremkomme med disse Bemærkninger for at mærke, at jeg ikke vil gaa med til Skattsprincippet, hvortil som det var før, eller endnu mindre som det vil være nu efter disse Ændringsforslag, der efter min Formening have forværret Forslaget i en meget høj Grad.

Ovesen: Jeg ønsker kun at meddele den ærede sidste Taler den Oplysning, at naar jeg kan gaa med til at stemme for, hvad han kalder en stor Forøgelse af den indirekte Beskatning, altsaa stemme for det foreliggende Forslag, saa er det ikke, fordi jeg vil være med til at forøge den indirekte Skat, men det er i den sikre Forventning, at dette Lovforslag bliver ikke til endelig Lov, for der vedtages en anden Lov, hvorved der sker,